

εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει αν οι αποτελούμενες αντικείμενο της κύριας δίκης πράξεις συνεπάγονται απλώς πολύ περιορισμένη χρησιμοποίηση αγαθών ή υπηρεσιών για τις οποίες οφείλεται ο φόρος προστιθεμένης αξίας και, ενδεχομένως, να αποκλείσει τους τόκους που αποδίδουν οι πράξεις αυτές από τον παρονομαστή του κλάσματος που λαμβάνεται για τον υπολογισμό της αναλογίας εκπτώσεως.

2. Εργασίες όπως οι επίδικες στα πλαίσια της κύριας δίκης, διενεργούμενες από τα μέλη κοινοπραξίας σύμφωνα με τις ρήτρες σύμβασης κοινοπραξίας και αντιστοιχούσες στο ανατεθειμένο με την εν λόγω σύμβαση σε καθένα εξ αυτών τμήμα, δεν συνιστούν παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών «διενεργουμένων εξ επαχθούς αιτίας», κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, ούτε, συνεπώς, φορολογητέα δυνάμει αυτής πράξη. Το γεγονός ότι οι οικείες εργασίες πραγματοποιούνται από το μέλος της κοινοπραξίας που έχει αναλάβει τη διαχείρισή της δεν ασκεί συναφώς επιρροή. Αντιθέτως, οσάκις η υπέρβαση του τμήματος των οριζόμενων με την εν λόγω σύμβαση εργασιών για ένα μέλος της κοινοπραξίας συνεπάγεται την εκ μέρους των λοιπών μελών αυτής καταβολή της αντιπαροχής των καθ' υπέρβαση του τμήματος αυτού εργασιών, οι τελευταίες αποτελούν παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών «διενεργουμένων εξ επαχθούς αιτίας», κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-91/01: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Σύσταση σχετική με τον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων — Πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις — Κριτήριο ανεξαρτησίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Νομική ασφάλεια»)

(2004/C 118/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-91/01, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον D. Del Gaizo), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: v. Di Bucci και J. M. Flett), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 2001/779/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με την ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλία υπέρ της εταιρίας Solar Tech SRL (ΕΕ L 292, 2001, σ. 45), στο μέτρο που με αυτήν δεν έγινε δεκτή η δυνατότητα εφαρμογής επί της ενισχύσεως αυτής της προσαυξήσεως του 15 % σε ακαθάριστο ισο-

δύναμο επιδοτήσεως για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas και S. von Bahr (εισηγητής), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: Μύγισα Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-106/01 [αίτηση του Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen, αιτήσι της: Novartis Pharmaceuticals UK Ltd κατά The licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την The Medicines Control Agency), παρισταμένων των: SangStat UK Ltd και Imtix-SangStat UK Ltd (¹)

(«Φάρμακα — Άδεια κυκλοφορίας — Διαδικασία σχετική με ουσιαστικώς παρεμφερή προϊόντα»)

(2004/C 118/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-106/01, με αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen, αιτήσι της: Novartis Pharmaceuticals UK Ltd και The licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την The Medicines Control Agency), παρισταμένων των: SangStat UK Ltd και Imtix-SangStat UK Ltd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 4 τρίτο εδάφιο, σημείο 8 στοιχείο α), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φάρμακα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25), όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 87/21/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ L 15, 1987, σ. 36), 89/341/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1989 (ΕΕ L 142, σ. 11), και 93/39/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 214, σ. 22), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: Μ.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: